

Opublikowane w Dz.U. Z 1923 r. Nr 9, poz. 55 wraz ze zm. wynikającymi z Dz.U.z 1927r. Nr 108, poz. 920, Dz.U.z 1952 r. Nr 9, poz.50

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 grudnia 1922 roku

w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Opjumowej, podpisanej w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. i do protokołu zamknięcia III Konferencji Opjumowej, podpisanego w Hadze dnia 25 czerwca 1914 r.

(Dz. U. z dnia 31 stycznia 1923 r.)

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu artykułu 295 Traktatu Pokoju między Głównymi Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., ratyfikowanego przez Polskę zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr 35, poz. 199), Rząd Polski przystąpił w dniu 10 stycznia 1920 r. do Międzynarodowej Konwencji Opjumowej, podpisanej w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r. i do protokołu zamknięcia III Konferencji Opjumowej, podpisanego w Hadze dnia 25 czerwca 1914 r.

Powyższa Konwencja i Protokół brzmią jak następuje:

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA OPJUMOWA.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Jego Cesarska Mość Cesarz Chiński; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji, Irlandji i terytoriów brytyjskich zamorskich, Cesarz Indji; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Cesarska Mość Cesarz Japoński; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Cesarska Wysokość Szach Perski; Prezydent Republiki Portugalskiej; Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski; Jego Królewska Mość Król Sjamski,

pragnąc uczynić krok naprzód na drodze, wskazanej przez Komisję Międzynarodową w Szanghaju w roku 1909;

zdecydowawszy przedsięwziąć stopniowe stłumienie nadużycia opjum, morfiny, kokainy, tudzież przetworów lub pochodnych substancji tych prowadzących lub mogących prowadzić do podobnych nadużyć;

uwzględniając potrzebę i korzyść wzajemną z istnienia międzynarodowego porozumienia w tym względzie;

będąc przekonani, że w tem usiłowaniu humanitarnem jednomyślne przyłączenie się wszystkich państw zainteresowanych;

postanowili zawrzeć w tym celu konwencję i zamianowali swymi pełnomocnikami: (pominięto),

którzy po złożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za wystawione w dobrej i należytej formie, zgodzili się na to co następuje:

Rozdział I.

Opjum surowe.

Określenie. Przez "opjum surowe" rozumie się:

Skoalugowany sam przez się sok, otrzymany z główek maku nasennego (*Papaver somniferum*) i poddany jedynie manipulacjom, niezbędnym dla opakowania i transportu.

Art. 1.

Mocarstwa układające się wydadzą ustawy lub przepisy skuteczne w celi kontroli produkcji i rozdziału opjum surowego, o ile istniejące już ustawy lub przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 2.

Mocarstwa układające się ograniczą, z uwzględnieniem różnic swych warunków handlowych, ilość miast, portów i innych miejsc, przez które będzie dozwolony wywóz i wwóz surowego opjum.

Art. 3.

Mocarstwa układające się przedsięwzięją zarządzenia:

- 1) aby przeszkodzić wywozowi surowego opjum do krajów, które zabronią wwozu tegoż,
- 2) aby kontrolować wywóz opjum surowego do krajów, które wwóz jego ograniczają, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej sprawy.

Art. 4.

Mocarstwa układające się wydadzą przepisy przewidujące, aby każda paczka, zawierająca opjum surowe, przeznaczone do wywozu, była oznaczona w sposób wskazujący na jej zawartość, o ile przesyłka przenosi 5 kg.

Art. 5.

Mocarstwa układające się dozwolą zajmowanie się wwozem i wywozem opjum surowego tylko osobom należycie upoważnionym.

Rozdział II.

Opjum preparowane.

Określenie. Przez "opjum preparowane" rozumie się:

Produkt opjum surowego, otrzymany za pomocą szeregu specjalnych operacji, a mianowicie rozpuszczenia, gotowania, prażenia i fermentacji, a to w celu przerobienia go na ekstrakt odpowiedni do użytku. Opjum preparowane zawiera "dross" i wszystkie inne pozostałości opjum wypalonego.

Art. 6.

Mocarstwa układające przedsięwzięją zarządzenia w celu stopniowego, a skutecznego zniesienia fabrykacji, handlu wewnętrznego i używania opjum preparowanego z uwzględnieniem specjalnych warunków każdego kraju, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej sprawy.

Art. 7.

Mocarstwa układające się wydadzą zakaz wwozu i wywozu opjum preparowanego; o ile zaś którekolwiek Państwo nie jest jeszcze w możności zabronienia natychmiastowego wywozu opjum preparowanego, uczyni to w czasie możliwie najkrótszym.

Art. 8.

Mocarstwa układające się, które nie są jeszcze w możności wydania natychmiastowego zakazu wywozu opjum preparowanego:

- a) ograniczą liczbę miast, portów i innych miejsc, przez które opjum preparowane będzie mogło być wywożone;
- b) zabronią wywozu opjum preparowanego do krajów, które zakazują obecnie lub zamierzają zakazać w przyszłości wywozu tegoż;
- c) zabronią tymczasem wysyłania opjum preparowanego do krajów, które pragną ograniczyć wwóz tegoż, o ile wysyłający nie zastosuje się do przepisów kraju, do którego wwozi;
- d) przedsięwzięją środki, aby każda posyłka wywożona, zawierająca opjum preparowane, opatrzona była specjalnym znakiem, określającym jej zawartość;
- e) pozwolą na wywóz opjum preparowanego osobom, specjalnie do tego upoważnionym.

Rozdział III.

Opjum lekarskie, morfina, kokaina etc.

Określenie. Przez "opjum lekarskie" rozumie się:

Opjum surowe, które zostało ogrzane do 60° C. i zawiera najmniej 10% morfiny, bez względu na to, czy

jest sproszkowane lub nie, granulowane lub zmieszane z substancjami obojętnymi. Przez "morfinę" rozumie się: Główny alkaloid opium, mający wzór chemiczny $C_{17}H_{10}NO_3$.

Przez "kokainę" rozumie się: Główny alkaloid liści Erythroxyton Coca, mający wzór chemiczny $C_{17}H_{21}NO_4$.

Przez "heroinę" rozumie się: Dwuacetylmorfinę, mającą wzór chemiczny $C_{21}H_{23}NO_5$.

Art. 9.

Mocarstwa układające się wydadzą ustawy lub przepisy farmaceutyczne, zmierzające do ograniczenia fabrykacji, sprzedaży i użycia morfiny, kokainy i ich soli jedynie do celów lekarskich i innych uprawnionych, o ile ustawy lub przepisy istniejące nie uregulowały już tej sprawy. Mocarstwa w porozumieniu wzajemnym będą dążyły do przeszkodzenia użytkowaniu tych przetworów dla wszelkich innych celów.

Art. 10.

Mocarstwa układające się będą starać się kontrolować lub zarządzą kontrolę nad wszystkimi, którzy wyrabiają, wwożą, sprzedają, rozdają i wywożą morfinę, kokainę i ich sole oraz nad budynkami, w których osoby te uprawiają rzeczoną przemysł lub handel.

W tym celu mocarstwa postarają się o zastosowanie lub nakażą stosowanie następujących zarządzeń, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały sprawy:

- a) ograniczenie fabrykacji morfiny, kokainy i soli wyłącznie do zakładów i lokali, które zostaną do tego upoważnione, lub wykrycia tych zakładów i lokali, w których lekarstwa są wyrabiane oraz utrzymywania ich rejestru;
- b) wymaganie, aby wszyscy, zajmujący się wyrabianiem, wwozem, sprzedażą, rozdawaniem i wywozem morfiny, kokainy i ich soli, uzyskiwali upoważnienia lub pozwolenia na wykonywanie tych czynności lub składali deklarację urzędową władzom kompetentnym.
- c) wymaganie od osób powyższych wpisywania do ksiąg ilości wyrobionej, wwiezionej, sprzedanej, odstąpionej w inny sposób oraz wywiezionej morfiny, kokainy i ich soli; przepis ten nie ma być stosowany obowiązkowo do recept lekarskich i do sprzedaży, dokonywanej przez aptekarzy prawnie upoważnionych.

Art. 11.

Mocarstwa układające się poczynią zarządzenia, aby zabronić w handlu wewnętrznym wszelkiego odstępowania morfiny, kokainy i ich soli osobom nie upoważnionym, o ile istniejące już zarządzenia nie uregulowały tej sprawy.

Art. 12.

Mocarstwa układające się będą usiłowały, z uwzględnieniem swych specjalnych warunków, ograniczyć wwóz morfiny, kokainy i ich soli tak, aby sprawy te były załatwiane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione.

Art. 13.

Mocarstwa układające się będą usiłowały zastosować lub nakazać zastosowanie zarządzeń, aby wywóz morfiny, kokainy i ich soli z ich krajów, ziem, kolonji i terytorjów dzierżawionych do krajów, ziem, kolonji i terytorjów dzierżawionych innych mocarstw, układających się, kierowany był wyłącznie do osób, które otrzymały upoważnienia lub pozwolenia, przewidziane przez prawo lub przepisy kraju, do którego odbywa się wwóz.

W tym celu każdy Rząd będzie mógł komunikować od czasu do czasu Rządom krajów wywożących spisy osób, którym udzielono upoważnienia bądź pozwolenia na import morfiny, kokainy i odnośnych soli.

Art. 14.

Mocarstwa układające się zastosują prawa i przepisy, dotyczące wyrobu, wwozu, sprzedaży i wywozu morfiny, kokainy i ich soli:

- a) do opium lekarskiego;
- b) do wszystkich przetworów (oficynalnych i nieoficynalnych, włączając w to środki, zwane anti-opium), zawierających więcej niż 0,2% morfiny lub więcej niż 0,1% kokainy;
- c) do heroiny, jej soli i przetworów, zawierających więcej, niż 0,1% heroiny;
- d) do wszystkich nowych pochodnych morfiny, kokainy i ich soli lub wszelkich innych alkaloidów opium,

które na podstawie badań naukowych ogólnie uznanych, mogłyby być uważane jako prowadzące do analogicznych nadużyć i wywołujące takie same skutki szkodliwe.

Rozdział IV.

Art. 15.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami (Treaty Powers) poczynią w porozumieniu z Rządem Chińskim zarządzenia, aby przeszkodzić dostarczaniu kontrabandą opium surowego i preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli, jak również substancji, wyszczególnionych w art. 14 niniejszej konwencji, tak na terytorjum Chin, jak i do ich kolonji na Dalekim Wschodzie oraz na terytorja dzierżawione, jakie posiadają w Chinach. Ze swej strony Rząd Chiński przedsięwzięmie zarządzenia analogiczne dla zniesienia kontrabandy opium i innych substancji wyżej wskazanych z Chin do kolonji zagranicznych i terytorjów dzierżawionych.

Art. 16.

Rząd Chiński ogłosi przepisy farmaceutyczne dla swoich poddanych, regulujące sprzedaż i wydawanie morfiny, kokainy i ich soli oraz substancji, wskazanych w art. 14 niniejszej konwencji i zakomunikuje te przepisy państwu, mającemu traktaty z Chinami za pośrednictwem ich przedstawicieli dyplomatycznych w Pekinie. Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, rozważą te przepisy i, o ile uznają je za odpowiednie do przyjęcia, przedsięwzięmą środki, aby zastosować je do swoich obywateli, rezydujących w Chinach.

Art. 17.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, poczynią kroki celem zastosowania zarządzeń, dążących do ograniczenia i kontrolowania zwyczaju palenia opium w obrębie swych terytorjów dzierżawionych "osad" oraz koncesji, posiadanych w Chinach, do zniesienia równolegle (pari passu) z Rządem Chińskim palarni opium i innych podobnych zakładów, które mogą tam jeszcze egzystować oraz do zakazu używania opium w lokalach rozrywkowych i w domach publicznych.

Art. 18.

Mocarstwa układające się, mające traktaty z Chinami, poczynią zarządzenia skuteczne równolegle z zarządzeniami, które Rząd Chiński przedsięwzięmie w tym samym celu dla stopniowego zmniejszenia ilości sklepików, przeznaczonych do sprzedaży opium surowego i preparowanego, istniejących jeszcze ewentualnie na ich terytorjach dzierżawionych, w "osadach" oraz w koncesjach w obrębie Chin. Zastosują one środki skuteczne w celu ograniczenia i kontroli handlu detalicznego opium w obrębie swych terytorjów dzierżawionych, "osad" oraz w koncesjach, o ile istniejące już przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 19.

Mocarstwa układające się, które posiadają biura pocztowe w Chinach, zastosują środki skuteczne w celu niedopuszczenia nielegalnego wwozu do Chin opium surowego, preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli oraz substancji, wskazanych w art. 14 niniejszej konwencji, w przesyłkach pocztowych, jak również przesyłania nielegalnego rzeczonych towarów z jednej miejscowości Chin do innej za pośrednictwem tych biur.

Rozdział V.

Art. 20.

Mocarstwa układające się zbadają możliwość wydania ustaw lub przepisów, określających kary za posiadanie nielegalne opium surowego, preparowanego, morfiny, kokainy i ich soli, o ile istniejące już prawa lub przepisy nie uregulowały tej sprawy.

Art. 21.

Mocarstwa układające się będą komunikowały sobie, za pośrednictwem Holenderskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych:

a) teksty praw i przepisów administracyjnych, dotyczących się spraw, omawianych w niniejszej Konwencji,

- lub wydanych na podstawie jej klauzul;
- b) informacje statystyczne, dotyczące handlu opjum surowem, preparowanem, morfiną, kokainą i ich solami, również jak innemi lekarstwami, solami ich lub preparatami, wskazanemi w niniejszej Konwencji.

Te statystyczne dane będą dostarczane w możliwie szczegółowej postaci i w możliwie jak najkrótszym terminie.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 22.

Mocarstwa, nie reprezentowane na konferencji, będą dopuszczone do podpisania niniejszej Konwencji.

W tym celu Rząd Holenderski, bezpośrednio po podpisaniu Konwencji przez pełnomocników Mocarstw, które wzięły w niej udział, zaprosi wszystkie mocarstwa Europy i Ameryki, nie reprezentowane na konferencji, a mianowicie:

Republikę Argentyńską, Austro-Węgry, Belgię, Boliwię, Brazylię, Bułgarię, Chili, Kolumbię, Costa-Ricę, Republikę Kuby, Danię, Republikę Dominikańską, Republikę Equador, Hiszpanię, Grecję, Guatemalę, Republikę Haiti, Honduras, Luksemburg, Meksyk, Czarnogórze, Nikaragwę, Norwegię, Panamę, Paragwaj, Peru, Rumunię, Salwador, Serbię, Szwecję, Szwajcarię, Turcję, Urugwaj, Stany Zjednoczone Wenezueli, do wyznaczenia delegata, zaopatrzonego w niezbędne pełnomocnictwa, w celu podpisania w Hadze niniejszej Konwencji.

Konwencja będzie zaopatrzona w rzeczony podpisy za pomocą "Protokołu podpisów mocarstw nie reprezentowanych na konferencji", który dokonany będzie po podpisach mocarstw reprezentowanych i w którym wymieniona będzie data każdego podpisu.

Rząd Holenderski zawiadamić będzie co miesiąc wszystkie mocarstwa podpisujące o każdym podpisie dodatkowym.

Art. 23.

Gdy już wszystkie mocarstwa tak za siebie, jak za swoje posiadłości, kolonie, protektoraty i terytorja wydzierżawione, podpiszą konwencję lub wyżej wzmiankowany protokół dodatkowy, Rząd Holenderski zaprosi je wszystkie do ratyfikowania konwencji łącznie z protokołem. W razie, jeżeli podpisy wszystkich mocarstw zaproszonych nie będą uzyskane do daty 31 grudnia 1912 r., Rząd Holenderski bezzwłocznie zaprosi Państwa podpisane przed tą datą do wyznaczenia delegatów, którzyby w Hadze przystąpili do zbadania możliwości złożenia pomimo to ich ratyfikacji.

Ratyfikacja nastąpi w terminie możliwie najkrótszym i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Hadze w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Rząd Holenderski zawiadamić będzie co miesiąc wszystkie mocarstwa podpisane o ratyfikacjach, które otrzymał w międzyczasie.

Gdy ratyfikacje wszystkich mocarstw, podpisanych tak za siebie jak za kolonie swe, posiadłości protektoraty i terytorja wydzierżawione otrzymane zostaną przez Rząd Holenderski, ten ostatni zawiadomi urzędowo wszystkie mocarstwa, które ratyfikowały Konwencję o dacie, w której otrzymał ostatni z pomienionych aktów ratyfikacyjnych.

Art. 24.

Niniejsza Konwencja uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po dacie, wymienionej w notyfikacji Rządu Holenderskiego, o której wspomina ostatni ustęp poprzedniego artykułu.

Co się tyczy ustaw, przepisów i innych zarządzeń, przewidzianych w niniejszej konwencji, ustalono, że projekty potrzebne do tego celu zostaną zredagowane najpóźniej w sześć miesięcy po uprawomocnieniu się Konwencji. Co się tyczy ustaw, rządy przedstawią je swym parlamentom lub ciałom prawodawczym w tym samym terminie sześciomiesięcznym, a w każdym razie na pierwszej sesji, która nastąpi po upływie tego terminu.

Data, od której ustawy te, przepisy i zarządzenia nabiorą mocy obowiązującej, zostanie ustalona przez układ pomiędzy mocarstwami układającymi się, na wniosek Rządu Holenderskiego.

W razie ujawnienia pewnych kwestji, dotyczących ratyfikowania niniejszej Konwencji lub uprawomocnienia, bądź jej, bądź ustaw, przepisów i zarządzeń z nią związanych, a sprawy te nie mogłyby być załatwione w inny sposób Rząd Holenderski zaprosi wszystkie mocarstwa układające się do wyznaczenia delegatów, którzy zbiorą się w Hadze, aby dojść do porozumienia bezpośredniego w tych sprawach.

Art. 25.

Gdyby którekolwiek z mocarstw układających się pragnęło wypowiedzieć niniejszą Konwencję, wówczas wypowiedzenie będzie notyfikowane na piśmie Rządowi Holenderskiemu, który prześle niezwłocznie kopję, poświadczoną za zgodność rzeczony notyfikacji wszystkim innym mocarstwom, zawiadamiając je o dacie jej otrzymania.

Wypowiedzenie wywrze skutki jedynie w stosunku do Państwa, które je notyfikowało i po upływie roku po otrzymaniu notyfikacji przez Rząd Holenderski.

Na dowód czego, pełnomocnicy zaopatrzyli niniejszą Konwencję swojemi podpisami.

Sporządzono w Hadze 23 stycznia tysiąc dziewięćset dwunastego roku w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu Holenderskiego i którego kopje, poświadczone za zgodność, zostaną doręczone w drodze dyplomatycznej wszystkim mocarstwom, reprezentowanym na konferencji.

Za Niemcy:

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

Za Chiny:

Za Francję: (z zastrzeżeniem ratyfikacji lub wypowiedzenia ewentualnie oddzielnej lub specjalnej odnośnie do protektoratów francuskich).

Za Wielką Brytanię: (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: Artykuły niniejszej Konwencji, o ile takowa zostanie ratyfikowaną przez Rząd Jego Brytyjskiej Mości, będą miały zastosowanie do Cesarstwa Indji Brytyjskich, do Ceylonu, osad Cieśninowych, do Hong-Kongu i Wei-hai-wei, pod wszystkimi względami i w tym samym trybie, w jakim będą stosowane do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji; jednakowoż Rząd Jego Brytyjskiej Mości zastrzega sobie prawo podpisania lub wypowiedzenia wspomnianej Konwencji oddzielnie w imieniu wszelkiej innej posiadłości, kolonji, kraju podległego lub protektoratów Jego Królewskiej Mości oprócz wymienionych).

Za Włochy:

Za Japonię:

Za Holandję:

Za Persję: z zastrzeżeniem artykułów 15, 16, 17, 18 i 19 (ponieważ Persja nie posiada traktatu z Chinami oraz § a. art. 3-go).

Za Portugalję:

Za Rosję:

Za Siam: (z zastrzeżeniem art. 15, 16, 17, 18 i 19, ponieważ Sjam nie posiada traktatu z Chinami).

Za Wielką Brytanię: - W myśl zastrzeżenia, wymienionego na marginesie podpisów pełnomocników Wielkiej Brytanji, niżej podpisany Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Brytyjskiej Mości w Hadze, oświadcza, że on podpisuje niniejszą Konwencję za następujące Posiadłości, Kolonie Kraje podległe i Protektoraty: Kanadę, New-foundland, Nową Zelandję, Brunel, Cypr, Protektorat Afryki Wschodniej, wyspy Falkland, Protektoraty malajskie, Gambję, Gibraltar, Wybrzeże Złote, Jamajka, Jahore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trenggarm, Maltę, Nigerję północną, Borneo północne, Nyasaland, wyspę Św. Heleny, Sandwich, wyspy Sejszelskie, Somaliland, Nigerję południową, Trynidad, Uganda.

17 grudnia 1912 r. również za kolonję Fidzi.

27 lutego 1913 r. za kolonję Sierra-L,one, Potektorat wysp Gilbert i Ellis i Protektorat wysp Salomona.

22 kwietnia 1913 r. i za Rząd Federacji Australijskiej.

25 czerwca 1913 r. za wyspy Bohamskie i za trzy kolonje wysp Windward: Grenady, Św. Łucji i Św. Wincentego.

14 listopada 1913 r. i za wyspy Leeward.

30 stycznia 1914 r. i za Gwianę Brytyjską oraz za Honduras Brytyjski.

11 lutego 1914 r. i za Rząd Związki południowo-afrykańskiego.

11 marca 1914 r. i za Zanzibar, Ruderję południową i północną, Basuraland, Protektorat Bechnaland i Swaziland.

28 marca 1914 r. i za kolonję Barbadosu.

4 kwietnia 1914 r. i za Ile de France (wyspy Maurycego) z ich przyległościami.

8 kwietnia 1914 r. i za wyspy Bermudzkie.

11 czerwca 1914 r.

PROTOKUŁ

zamknięcia Trzeciej Międzynarodowej Konferencji o Opjum 1914 roku.

Trzecia Międzynarodowa Konferencja o opjum, zwołana staraniem Rządu Holenderskiego w myśl dezyderatu Nr III, wyrażonego przez Drugą Konferencję, zgromadziła się w Hadze, w Pałacu Hrabców, dnia 15-go czerwca 1914 r.

Rządy, które są wymienione poniżej, wzięły udział w Konferencji, na którą wyznaczyły Delegatów następujących: (pominięto).

Po szeregu zebrań, jakie się odbyły od 15-go do 25-go czerwca 1914 roku, Konferencja, po zbadaniu

sprawy, która była jej przedłożona w dezyderacie N III, wyrażonym przez drugą Konferencję.

A. wydała następujące opinie:

I. Jest możliwem nadać moc obowiązującą Międzynarodowej Konwencji Opjumowej z dn. 23-go Stycznia 1912 r. pomimo, że niektóre Mocarstwa zaproszone w myśl § 1 art. 23-go nie podpisały jeszcze Konwencji.

II. Uprawnoczenie się Konwencji w stosunku do wszystkich Mocarstw podpisujących zajdzie z chwilą, gdy Mocarstwa, które ją już podpisały oraz te, które wyraziły zamiar przystąpienia do niej - ratyfikują ją. Data uprawnomocnienia się Konwencji jest ta, która ustalona została w § 1 art. 24-go.

III. O ile w terminie, który określi Konferencja, wszystkie Mocarstwa, podpisujące nie złożą jeszcze swych dokumentów ratyfikacyjnych, Mocarstwa podpisujące, których dokumenty ratyfikacyjne zostały już złożone, będą mogły zarządzić uprawnomocnienie się Konwencji. Takież prawo udzielone będzie Mocarstwom podpisującym, które złożą w następstwie swoje dokumenty ratyfikacyjne po tej dacie.

IV. Datą, wspomnianą pod III jest dz. 31 grudnia 1914 r.

V. możność przystąpienia do Konwencji zostaje udzieloną Mocarstwom, które jej jeszcze nie podpisały.

B. postanowiła:

że zostanie otwarty w Hadze protokół, za pomocą którego Mocarstwa podpisujące, zamierzające korzystać z prawa, wskazanego pod N III, będą mogły oświadczyć o swoim zamiarze nadania mocy obowiązującej Konwencji.

Jego Ekscelencja p. Minister Spraw Zagranicznych Holandji, czyniąc zadość życzeniu, wyrażonemu jednogłośnie przez Konferencję, zgodził się na sporządzenie tego protokołu, który będzie otwarty dla podpisów.

C. przyjęła jednogłośnie uchwałę następującą:

Konferencja prosi J. E. p. Ministra Spraw Zagranicznych Holandji poczynić w imieniu Konwencji pilne starania u Mocarstw podpisujących, które nie ratyfikowały Konwencji i nie wyraziły zamiaru uczynienia tego, celem spowodowania oświadczenia o gotowości tych Mocarstw złożenia w bardzo krótkim terminie ich dokumentów ratyfikacyjnych, aby Konferencja mogła uzyskać jaknajwcześniej moc obowiązującą.

Na dowód czego, Delegaci opatrzyli niniejszy protokół swymi podpisami:

Sporządzono w Hadze, dwudziestego piątego czerwca tysiąc dziewięćset czterestego roku w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Holenderskiego i odpisu którego, zaświadczone za zgodność, będą przesłane w drodze dyplomatycznej wszystkim Mocarstwom tak podpisującym jak i nie podpisującym.

Za Niemcy: (z powołaniem się na opinię z dnia 18-go czerwca 1914 r.).

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

Za Republikę Argentyńską:

Za Belgię:

Za Stany Zjednoczone Brazylii:

Za Chili: (...¹)

Za Chiny:

Za Danję:

Za Republikę Dominikańską (...¹)

Za Equador: (...¹)

Za Hiszpanję

Za Francję:

Za Anglię:

Za Guatemalę:

Za Haiti: (...¹).

Za Włochy:

Za Japonię:

Za Luksemburg:

Za Stany Zjednoczone Meksyku:

Za Czarnogórze:

Za Holandję: .

Za Persję:

Za Portugalję:

Za Rumunię:

Za Rosję:

Za Sjam:

Za Szwecję:

Za Szwajcarię:

Za Urugwaj: (...¹).

Za Stany Zjednoczone:

¹) Ponieważ komunikacje skutkiem wojny zostały przerwane, nie było przeto możności uzyskać podpis,

który nie mógł być położony w dzień zamknięcia konferencji.

Następujące Państwa, kraje i terytorja, nie reprezentowane na I Konferencji Opjumowej Haskiej, podpisały specjalny protokół, który został otwarty w Hadze:

PROTOKUŁ ZŁOŻENIA PODPISÓW

przez Mocarstwa nie reprezentowane na Konferencji.

Za Costa-Rica: - 25 kwietnia 1912.

Za Meksyk: - 15 maja 1912.

Za Guatemalę: - 17 czerwca 1912.

Za Belgię: (z zastrzeżeniem przystąpienia lub wypowiedzenia odnośnie co do Kongo Belgijskiego) 18 czerwca 1912.

Za Luksemburg: - 18 czerwca 1912 r.

Za Panamę: - 19 czerwca 1912 r.

Za Ekwador: - 2 lipca 1912.

Za Honduras: - 5 lipca 1912.

Za Salwador: - 30 lipca 1912.

Za Haiti: - 21 sierpnia 1912.

Za Wenezuelę: - 10 września 1912.

Za Brazylię: - 16 października 1912.

Za Argentynę: - 17 października 1912.

Za Hiszpanję: - 23 października 1912.

Za Republikę Dominikańską: - 12 listopada 1912.

Za Paragwaj: - 14 grudnia 1912.

Za Danję: (za Danję, Islandję, Antyle Duńskie) - 17 grudnia 1912.

Za Kolumbię: (z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Ciała Ustawodawcze Kolumbji). - 15 stycznia 1913.

Za Republikę Kuby: - 8 maja 1913.

Za Boliwię: - 4 czerwca 1913.

Za Chili: - 2 lipca 1913.

Za Nikaraguę: - 18 lipca 1913.

Za Peru: - 24 lipca 1913.

Za Szwecję: (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: ponieważ opjum nie jest wytwarzane w Szwecji, Rząd Szwedzki ograniczy się na razie do wydania zakazu importowania opjum przygotowanego, lecz jednocześnie oświadcza gotowość powziąć zarządzenia, wskazane w art. 8 Konwencji, o ile doświadczenie wykaże ich potrzebę). 27 sierpnia 1913.

Za Norwegię: - 2 września 1913.

Za Montenegro: (z zastrzeżeniem następującego oświadczenia: ponieważ opjum nie jest wytwarzane w Czarnogórze, Królewski Rząd Czarnogórski ograniczy się na razie do wydania zakazu importowania opjum gotowego, lecz jednocześnie oświadcza gotowość powziąć zarządzenia, wskazane w art. 8-ym Konwencji, o ile doświadczenie wykaże ich potrzebę) - 22 grudnia 1913.

Za Rumunię: - 27 grudnia 1913.

Za Szwajcarię: (Podpisując niniejszy protokół z zastrzeżeniem ratyfikacji, niżej podpisany oświadcza, że Rząd jego uważa za niemożliwe opublikować ustawowo niezbędne zarządzenia w terminie, ustalonym przez Konwencję - 29 grudnia 1913.

Za Bułgarię: - 2 marca 1914.

Za Urugwaj: - 9 marca 1914.

Za Wolne Miasto Gdańsk: - 8 października 1921.

W myśl postanowienia, zawartego w No III Protokołu zamknięcia III Konferencji Opjumowej, podpisanego 25 czerwca 1919 r., sporządzony został następujący Protokół:

PROTOKUŁ

dotyczący uzyskania mocy obowiązującej przez Międzynarodową Konwencję Opjumową.

Niżej podpisani, należycie upoważnieni przez odnośne swoje Rządy i uprawnieni w myśl punktu III Protokołu zamknięcia Trzeciej Konferencji Międzynarodowej o opjum, oświadcza, że Rządy ich, po zaratyfikowaniu Międzynarodowej Konwencji Opjumowej z dn. 23 stycznia 1912, zamierzają nadać jej moc obowiązującą.

W stosunku do Mocarstw, które podpiszą Protokół ten przed 31-ym grudnia 1914 r., Konwencja uzyska moc obowiązującą od tej daty, w stosunku do Mocarstw zaś, które podpiszą go po 31-ym grudnia 1914 r., Konwencja uzyska moc obowiązującą w dniu podpisania:

Za Stany Zjednoczone Ameryki : - 11 lutego 1915 r.

Za Chiny: - 11 lutego 1915 r.

Za Holandję: - 11 lutego 1915 r.

Za Honduras: - 3 kwietnia 1915 r.
Za Norwegię: - 20 września 1915 r.
Za Belgię: - 14 maja 1919 r.
Za Luksemburg: - 14 maja 1919 r.
Za Szwecję: - 13 stycznia 1921 r.
Za Hiszpanję: - 11 lutego 1921 r.
Za Danię: - 21 października 1921 r.
Za Islandię: - 21 października 1921 r.